

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΑΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις, πληροφορίες, κεντραμπολιέ)



ΛΑΟΙΜΟΝΟ ... Στη σοφία ενός λαϊκού ξενοδοχείου των Κανίων, πέθανε, την περασμένη εβδομάδα, άγνωστος, άσημος, παρατεταμένος — άκοιτώντας, στις τελευταίες του στιγμές — τον ξενοδόχο να τον βρίζει, επειδή του χρωστούσε τέσσερα νοίκια ! — Ο Έττορε Άμεντέο Βιττάλιο, Ένας από τους πρώτους εξέν-πρωμιέ του Ιταλικού κινηματογράφου, ο περιλάλητος άλλοτε, στα προλεμικά χρόνια, παρτενιά της Άλιμάντε Μαντζίνι, της Έσπείρα της Μενικέλλι, της Μπερτίνι, και τόσων άλλων βωδών γοσσοών... Ο Βιττάλιο κατάφερε, χάρις στην άμορφα του, να ξελιχθεί από γκαρσόνι ενός καλλιτεχνικού κafenείου του Μιλάνου, σε μεγάλο άστέρα της δόνης και σ' έναν από τους μεγαλύτερους δόν Ζουάν της εποχής του. Λένε μάλιστα ότι και αυτή η Έλεονώρα Ντούζε, όταν τόν είδε για πρώτη φορά, ένοιωσε τη γεροντική καρδιά της να χτυπά άνιχνια γι' αυτόν... Και ο Βιττάλιο, μεθυσμένος από τους θριάμβους του, νομίζοντας ότι το χαρναβάλι της ζωής δεν θα τελειώσει γι' αυτόν παρά μονάχα όταν θα έλθνε τα μάτια του, ζόδεσε ανυλόγηστα το χορμα, που τó κέρδιζε έξ Άλλου με τόση εύκολία... Άλλά η δόξα του βασίζοταν κυρίως στην άμορφα του. Κι' όταν, στα 1922, παρουσιάστηκε στο πρόσωπό του η πρώτη ρυτίδα, ο καλλιτέχνης άντελήρησε με τρόμο ότι ο διεθυντής της μεγάλης κινηματογραφικής εταιρείας του Τουρινού «Έντονος» δεν έννοουσε ν' άνανώση το συμβόλιό του με τους παλούς δρους. Γιά να μη χάση τη θέσι του, ο Βιττάλιο έκανε πολλές ύποχωρήσεις. Μά ίσως; από δύο χρόνια ή εταιρεία άρνιθηκε να τόν ξαναπρολάβει, έστο και μ' έλάχιστη άμοιβή. Κι' ο Βιττάλιο ύποχωρέθηκε τότε, γιά να μη πείθαν τη πείνα, να ξαναγίνει γκαρσόνι. Κάθε χρόνος όμως που περνούσε τόν έρωχνε και πó βαθεία στην κατάπτωση. «Όπου ο γοιτεχνικός αυτός καλλιτέχνης, ο οποίος προξένησε άλλοτε στις γυναίκες όλου τού κόσμου τόσα ριγη ήρόνη, κατάνησε να γίνει πλανόδιος σκιτισσογράφος στις Κάνες και να πείθαν, την περασμένη εβδομάδα, σ' ένα φιλόδοξο ξενοδοχείο, χωρίς να τόν παραστήσει στο προσκεφάλό του κανένα φίλος του, κανένα πονετικό πρόσωπο...

Ο Φερνάν Γκραβέ, ο συμπληθηκώτατος Γάλλος εξέν-πρωμιέ, εινε τώρα βαρεία άρρωστος. Έπαθε δηλητηρίαση από χαλασμένα στρεπιδία. Θεωρούμε περτό να σάς πούμε ότι τó κοινό του σπιτάκι, στο Νεγύ, κατακλιθεία από πρώια μέχρις έσπερας από πικνά χίματα άρωμακωσίου, που ζήτηι με άγωνία πληροφορίες γιά τήν

ναντήσω τήν Μπερκετία... Και πρέπει να προλάβω — όπως λέτε — πριν γίνουσι οι γάμοι της με τó φοιτητή...

Η περίεργα να μάθω τί συνέβαινε στην περίπτωση αυτή, μ' έκανε να συνδοθήσω τόν χρυσοθήρα τó Μιλάνο. Η Μπερκετία, μόλις εινε τόν άγαπημένο της ζωντανό μισροτά της, έπεσε στην άρχη λιποθήρη από τόν τρόπο της. Μά όταν συνιόθε, έπεσε στην άγκυλιά του Γερμανού, κλαίγοντας από τη χαρά της — ξαναβρίσκοντας έπιτέλους τά λογικά της. Όσο γιά τόν φοιτητή, κίταξε τόν Γερμανό άνν νάδλετε Έναν Βριζόλοκα...

Και τότε έλανε γνωστή δή η αλήθεια — διευκρινιόθηκε δηλαδή πώς συνέβη να εινε ο χρυσοθήρας ζωντανός και να ύπαρχη συγχρόνως και τó κομμένο κεφάλι του : Ο φοιτητής εινε σχηματίσις την έντύπισση ότι ο Γερμανός δεν έπρόκειτο να ξαναγυρισθί τó Μιλάνο. Η θά πείθαν από τήν εξάντληση, ψάχνοντας ν' ανακλινηθή καμιά φίλδα χρυσού, ή θά γινόταν πράγματι πλούσιος, όποτε άραζαζός δεν θά γυρνούσε πίσω, γιά να πάρη γυναίκα την κόρη ενός ξενοδόχου. Και ή έπιθυμία του να παντρωθή τήν Μπερκετία, έπαρξοζε τόν φοιτητή να σηκωθήρη τόν θάνατο του Γερμανού. Πήγε και βρήκε τούς Ζιβάρος και τούς ζήτησε να τού βρουν ένα άνθρώπινο κεφάλι — πράγμα θι και πολύ δύσκολο γιά τούς άμοφόρους αυτούς πολεμιστάς. Κατόπιν τούς έδωσε οδηγίες πώς να κατεργασθούν τó κεφάλι αυτό, όταν θά εινε μαλακώσει από τó πολύ βρόσιμο, σε τρόπο ώστε να πάρη τά χαρακτηριστικά τού χρυσοθήρα. Και ύστερα παρακάλεσε έναν από τούς Ζιβάρος να πάη στο Μπύνο και να προσπαθήρη να έπιδείξη τó κεφάλι αυτό στο ξενοδοχείο τού Τεπανού, γιά να τó δη ή Μπερκετία, γιά να σχηματίση τή γνώμη ότι ο άγαπημένος της δεν ζούσε πεία και γιά ν' άποφασίση να πάρη άνδρα της τόν φοιτητή !...

Τό πανεκό αυτό ζάλλο τού φοιτητού έπαισε ως ένα σημείο. Άλλ' ή άπόροπος έπανεμφάνισις τού χρυσοθήρα τού κατέστρεψε ή σγήδια.

Η Μπερκετία έκανε τούς γάμους της, ύστερα από δύο μέρες, αλλά με τó Γερμανό της. Και ο φοιτητής έξεαφανίσθη από τήν περιφέρεια, ντροπισμένος και άπελπομένος γιά τήν έρωτική τού άποτυχία !...

ΡΟΖΙΤΑ ΦΟΡΜΠΙΣ

κατάστασι τού λαοφιλούς ήθοσιου.

— Άν δεν είσατε ο Μπουκουλι, τι θά θέλατε να είσατε ; ρώτησε τελευταία τόν Ζώφ Μιλτόν ένας ύπονογός, κατά τη διάρκεια ενός καλλιτεχνικού γευματος.

— Ο,τι θέλετε, έκτός από ύπονογός ! άπεκρίθη σοβαρώτατα ο Μπουκουλι, με τη χαριτωμένη άναίδεια, που τόν διακρινε πάντοτε.

Κι' ο ύπονογός, καταλαβαίνοντας ότι θά ήταν ματαποινία του άν έμαρτυρούσε να τά βγάλει πέρα με τόν διαβολικό «Βασίλειά τών Τριμαγετήρων», προσεποιήθη ότι βόριε τήν άνάντηρη πολύ έξυπνη και γέλασε... με τήν καρδιά του...

Νά και μιά είδησις, ή οποία θά καταλήξη τούς φίλους τού κινηματογράφου. Η Μαίρη Πίκφορντ, ή «εισελής υπερέτα», ή οποία πλήρηθε θανασιός στο Μπέρουλι Χιλς, όλομνάχη, από τόν καιρό που χώρισε όριστικά με τόν Ντόυγκλας Φόιφμανκς, άπέφασε, γιά να σκούση τήν άνία της, να άγωνισθή κατά της... άνθηρωκότητος τού κινηματογράφου ! Οι άναγνώστη μαζ θά θυμιάται βέβαια από όσα έγράψαμε σχετικά, ότι συνιστήθη τελευταία στην Άμερική ένας μεγάλος σύλλογος, με διακλαδώσεις σ' όλα τά μεγάλα κέντρα τόν Ηνωμένον Πολιτειών και με άντικειμενικό σκοπό να άντιδρόση κατά τόν εκδικατήληρον ταινιών. Τό γενικό λαϊκό πρόσταγμα της έκπαρθείας κατά τόν άσέμων φίλω, σ' έλη την περιφέρεια τού Λος Άντζελες, τó άνέλαθε ή Πίκφορντ. Πολλοί λένε ότι ή μεγάλη της άγάθη προς τόν κινηματογράφο τήν έκανε ν' αναλάβη αυτή την σταυροφορία. Υπάροχον όμως και άλλοι, που ύποστηρίζουν σοβαρώτατα ότι ή σεινότης της Πίκφορντ εινε μάλλον άποτέλεσμα της... γεροντικής ήλικίας της ! Οι άναγνώστη μαζ άς έξηγησούν όπως θέλουν αυτό τήν στάσι της Μαίρης.



Η Φραντζέσκα Μπερτινι

Ο Τζωός Φίτζκλιφτ, ο διάσημος σκηνοθέτης, τόν όποιον όλα θεωρούν Άμερικανό, στην πραγματικότητα εινε Γάλλος, έγκαταστειμένος όμως από δύο και τριάντα χρόνια στην Άμερική, άρνιθηκε να γυρίση ένα φίλω με θέμα τη ζωή τού Κλεανού. Και όταν ή «Παραμύθιο», στην όποια εργάζεται τώρα, έξήτησε να μάθη τούς λόγους της άρνήσεώς του, έκείνος άποκρίθηκε χωρίς τόν παραμύθιο διασταγιά : — Γιά ν' άρέση ή ταινία αυτή στο Άμερικανικό κοινό, πρέπει να παραμορφώση τή φυσιογνωμία τού Κλεανού, να τόν μεταβάλει σε κλέον ή σε τυχοδιώκτη ! Και βιολογία ότι σέβημα πολύ τόν «Τίγρι» και δεν έννοώ να τόν έξεπιτέλω...

Η αλήθεια τώρα εινε ότι ο Φίτζκλιφτ γνωρίζει καλά ότι ή «Παραμύθιο» τόν χρεάζετα τόσο πολύ, ώστε... δεν πρόκειται να τόν άπολύση από τήν ύποσησή της. Και αυτή ή βεβαίωσις τού δίνει τó δικαίωμα να φαίνεται τόσον άγέρωχος άπέναντι τών προϊσταμένων του.

Η διαβόητος διακυλόγράφος της Κλάρα Μπόου, ή σατανική γυναίκα, ή όποια έξεπιτέλω την εκκοκμιμαλούσα καλλιτέχνιδα και τήν έκανε να πάθη γενουκή διατόραξή τόσο σοβαρή, ώστε να παραστή άνάγκη να τήν κλείσουν σ' ένα φρενοκομείο — δίνοντας προς δημοσίευσσι μερικές έρωτικές έπιστολές της κυρίας της και άποκαλύπτοντας όρισμένα σκάνδαλα τού ιδιωτικού της βίου — έπεσε τελευταία θύμα ενός αυτοκινητιστικού δυστυχήματος. Και κατά πάσαν πιθανότητα, θά της κόψουν τó πόδι... Στο μεταξύ ή Κλάρα Μπόου, άποτ βήρη από τó φρενοκομείο, άναγκάστηκε γιά να ζήση να γίνη πλήρητα ένας μεγάλου καταστιματος γεωτερισμόν, στη Νέα Υόρκη, αυτή, που εινε μεσογυνησι γιά κάμποσο καιρό στο καλλιτεχνικό στερέωμα τού Χόλλυγουιντ ! Πώς άλλάξουν οι καιροί, στον κόσμο εδώ κάτω !...

Η «Σόβκινο», ή μεγάλη Σοβιετική κινηματογραφική εταιρεία, υπέβαλε τόν άρόμοδιο τίμημα τού έμπροσπίτου επί της Παιδείας τόν κατάλογο τών έξής φίλω, που σκαπέτι να γυρισθί από τόν Σεπτέμβριο ως τόν Δεκέμβριο τού 1934 : «Η Γη», από τó μυθιστόρημα τού Ζολά, διασκευασμένο βέβαια καταλλήλως, γιά τή διαπαύαγωγή τών Ρώσων άγροτών, ή «Μηχανή που τρέχει μέσα στο Χρόνος», από τó διώνυμο έργο τού Ουέλς, ή «Ιουλιάν ντ' Άρξ», μιά καυστική παρωδία της ζωής της «Παρθένης της Ορλεάνης», και τέλος τρεις άλλες ταινίες, με ύπόθεσι παρμένη από διηγήματα τού Μαξιμ Γκόρκω. Κανείς βέβαια δεν μπορεί να λοχυρισθή ότι ή παραγωγή αυτή εινε έξαιρετικά πλουσία. Δεν πρέπει όμως να λησμονούμε ότι ο Σοβιετικός κινηματογράφος άποδίδει μεγαλύτερη σημασία στα μορφωτικά φίλω, και ο' αυτόν τόν κλάδο εινε όμολογουμένως άφθαστος, παρά στις «διασκεδαστικές» ταινίες.

Τέσσερες Γαλλικές κινηματογραφικές εταιρείες άποφάσαν να συνενωθούν σε μιά, γιά ν' άντεπέξέλιθον στην χρισι. Και ο Γαλλικός Τόπος επιθήεται και πάλιν εναντίον τών έταρειών, επειδή δυσφημισθόν τόν Γαλλικό κινηματογράφο, παράγοντας φίλω άνόητα και ήλίθια.